

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 4. An ad dignam Eucharistia perceptionem, requiratur excellens aliquis puritatis ac sanctitatis gradus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

conqueritur levibus de causis quosdam à gratia communio-
nis exclusos, & animam, pro qua Christi sanguis effusus est, irro-
gatione tam savi supplicii sauciata, & inermem quodammo-
do, ex utraque omni munimine diabolicis incurribus, ut facile
capiatur, obiectam.

PARAGRAPHUS IV.

An ad dignam Eucharistæ perceptionem requiratur
excellens aliquis puritatis ac sanctitatis
gradus.

SENSUS quæstionis est, an ad dignam corporis Chri-
sti participationem minimè sufficiat, ut quis per con-
fessionem & absolutionem sacramentalem à peccatis
mortalibus mundatus sit; sed requiratur insuper, ut per
diuturna pœnitentiæ bonorumque operum exercitia
gradum aliquem excellentiorem puritatis ac sanctitatis
acquiserit; ita ut, si quis recens à peccatis mortalibus per
Sacramentum pœnitentiæ purgatus, in se nihilominus
adhuc experiatur vitiosos aliquos motus, pravas inclina-
tiones, infirmam & languidam voluntatem, & alias ejus-
modi peccatorum reliquias, is sufficienter dispositus ad
Eucharistiam dignè percipiendam non censeatur, nisi
priùs in persanandis illis animi ægri tudinibus, & ejusmo-
di peccatorum veluti radicibus penitus extirpandis, ac
virtutum oppositarum acquirendis habitibus sedulò ac
diu laboraverit. Pro cuius resolutione.

Dicendum quòd, quamvis nulla creaturæ puritas aut
sanctitas, quantacunque sit, infinitæ hujus divini Sacra-
menti excellentiæ ac dignitati pro merito respondere va-
leat; ea tamen fuit divinæ in nos clementiæ benignitas,
ut nullum certum puritatis aut sanctitatis gradum ad dig-
nam illius participationem præscripserit, sed id uniuscu-
jusque liberæ voluntati permiserit; ita, ut dummodo

quis verè à peccato mortali emundatus, & per gratiam sanctificatus existat, quascunque animæ ægri tudines & pravorum affectus in se persentiat, modò iis non contenti at, licitè ac fructuosè ad sacram Eucharistiam. possint accedere.

Id satis aperte colligitur ex his Christi Domini verbis S. Matth. 11. & 9. *venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos; & non est opus valentibus medicari, sed male habentibus.* Item ex eo, quòd universa Ecclesia in publicis Collectis proficitur ac postulat, ut hoc divinum Sacramentum sit *ablutio scelerum, sit fortitudo peccatorum, &c.*

Id ipsum etiam asserunt SS. Patres, cùm docent, ut ex hujus Sacramenti effectibus esse, animæ ægri tudines sanare, pravorum affectuum motus sedare, peccati ferocem comprimere, & alia similia in nobis operari, & eorum testimoniis suprâ relatis constat, quibus tria ad se subjungimus.

Primum est S. Thomæ in opusc. 58. de Sacramento Eucharistie, cap. 1. ubi docet corpus Christi in Eucharistia esse sicut Medicinam nobis exhiberi; illudque comparat in ficium, qua Isaias Ezechia regis ulcus sanavit, dicitur hujus Sacramenti perceptione ulcus concupiscentie sanari.

Secundum est S. Bonaventuræ in compendio Theologicæ veritatis Lib. 6. cap. 15. ubi dicit corpus Christi in Eucharistia esse. *Agris medicinam, peregrinantibus viam, dolentes confortare, valentes delectare, languorem sanare, &c.*

Tertium est insignis Ecclesiæ Parisiensis Cancellarius Ioannis Gersonis, qui tract. 9. super Magnificat, in quaquam hortatus est animam Christianam ut frequenter ad sacram Eucharistiam accedat, *Audio (inquit) respondere: frigida sum, dispersa sum, carnalis sum, torcor curis, scrupulus inquietor, mordeor concupiscentiis, imbecillus est. nutat spes, charitas refriguit: qua mihi comitio cum Hospite tanto? imò verò, qua tibi curatio nisi subdices tanto? si te sanam iudicares, opus medico non haberet.*

ante illum repelleres; exemplum Petri non approbamus in hac parte: stupuit ad capturam piscium, subintulit tremans; exi à me Domine, quia peccator ego sum; tantò magis Petre, si peccator es, retinendus est medicus sanctificans & peccata tollens à se: quantò sapientius peccator Zachaeus, qui festinus & gaudens suscepit Iesum ad se: denique quam prudenter hoc fecerit, data salus ostendit.

Cæterum quantò propensior erga nos Christi clementia & benignitas in hoc Sacramento effulget, tantò majorem haud dubiè reverentiam ac devotionem à nobis exigit: tantumque abest ut inde quis occasionem neglectus aut torporis accipiat, quin potius, quò ad hanc divinam mensam sapius accedit (quod tamen sine sapientis viri consilio facere periculosum est) eò attentius sibi ipsi invigilare debet, ne tot coelestibus gratiis tam frequenter irroratus, vitiorum tribulos aut lab: uscas, sed potius uberes virtutum fructus referat; Terra enim saepe super se venientem bibens imbrem, &c. proferens autem spinas ac tribulos, reproba est, & maledictio proxima: cujus consumptio est in combustionem. Hebr. 6.

SECTIO VIII.

Qua sit hujus Sacramenti percipiendi necessitas.

DE duplici necessitate medii vel præcepti, quæstio intelligi potest: de qua in priori sensu Dicendum 1. Sacramentum Eucharistiæ in re susceptum, nec adultis nec parvulis ad salutem necessarium esse necessitate medii. Ita S. Doctor q. 73. a. 5. Et de adultis quidem constat, tum ex communi Ecclesiæ consensu, tum ex illis Christi Domini verbis S. Marc. ult. Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, Vbi æterna salus adultorum (de quibus loquitur) fidei

E 4

ac Bap-